

הרב זלמן אבלסקי ע"ה

ממייסדי רשת אהלי יוסף יצחק, רב הראשי ושליח הרבי דמולדביה

שישים ושתיים שנה פעל הרב זלמן אבלסקי ע"ה, כחייל, מפקד וגנרל בצבאו של הרבי מלך המשיח, נכון לעשות כל משימה כדי למלא את רצונו של הרבי ולגרום לו נחת רוח • שליחותו החלה בתנאים קשים ביותר עם הקמת בתי הספר של "הרשת" אותם הקים מעפר וניהל בתנאים קשים • בהתקרבו לגיל הפנסיה, עם הפרסטרויקה במדינות חבר העמים, ארז את מיטלטליו וביחד עם רעייתו יצא לשליחות בקישינב שבמולדובה, מותיר מאחוריו תנאי חיים נוחים • עמד בראש מפיצי בשורת הגאולה ללא חת! • קווים לדמותו של הרב זלמן אבלסקי ע"ה שנלקח השבוע לבית עולמו

מאת שניאור זלמן ברגר

62 שנה בשליחות

כתב לו כי סגנון עבודתו היא "עבודת עבד נאמן" שאינו מסתפק במשרה הרשמית שהוטלה עליו, אלא מחפש כל העת כיצד להרחיב ולהוסיף.

במשך השנים כיהן כר' זלמן כחייל, כמפקד וכגנרל בשדה החינוך הכשר והטהור. הוא פעל רבות להקמת ולביסוס בתי הספר של ה'רשת'; כיהן כמנהל כמה מבתי ספר של הרשת ובהתאם לצורך

הביאו אותו לעזוב את תפקידו, אך הרבי עצמו לא הסכים לכך. הוא הביע את תמיהתו על כך כמו גם בפני מייסד הרשת ר' זושא וילימובסקי. למותר לציין כי ר' זלמן שב לעבודתו ולתפקידו במלאכת הקודש באופן מיידי.

מאז ועד יומו האחרון, 62 שנה, עבד בשירות הרבי ללא לאות וללא הפסקה, מתוך מסירות אין קץ, וכפי שהרבי עצמו

שנה (במילים: ששים ושתיים שנה!) עמד הרה"ח הרב זלמן אבלסקי כחייל בשירות הרבי, כמעט מתחילת נשיאתו של הרבי מה"מ.

היה זה בחודש שבט תשי"ב, ר' זלמן אז אברך צעיר שהצטרף זה עתה לעבודה האינטנסיבית הקשורה להקמת "רשת אהלי יוסף יצחק". הסיבות והנסיבות

62

ר' זלמן, השליח הוותיק, מקבל דולר לברכה מהמשלח

הרבי

אבלסקי כשליח ורבה הראשי של מולדוביה ופעל בה גדולות ונצורות.

נערים בעלי כשרונות

הרב זלמן טוביה הכהן אבלסקי נולד ברוסיה בשנת תרפ"ח לאביו הרב שמריהו אבלסקי.

בילדותו התחנך בדרכי התורה

מולדוביה – מדינה בה הכלכלה ואורח החיים היום־יומי נותרו כפי שהיה במערב לפני עשרות רבות של שנים. גם בגילו המתקדם, כשהיה קרוב יותר לשנות התשעים משנות השמונים, לא חשב לנטוש את שליחותו, ועד נשימתו האחרונה שהה עם קהילתו וצאן מרעייתו.

כחצי יובל שנים כיהן הרב זלמן

נדד ממקום למקום, כפי שהיה נהוג בתקופה ההיא.

שנים רבות חלפן, ר' זלמן כבר עבר את גיל השישים בחייו, ושוב הוא אורז את חפציו, עוזב ארץ טובה ומפנקת, נוטש מאחוריו את חלומות הפנסיה הנוקשים על הדלתות, ועם קריסת חומת הברזל של רוסיה וגרורותיה, הוא יוצא בשליחות הרבי למדינת

שגריר ומברך

הרב אבלסקי זכה לקירובים מיוחדים מהרבי, והנה שניים מהם:

בימי חג הסוכות תשל"א התקיימה בניו יורק ועידה של נציגי האו"ם. במהלך החג אותה שנה, דיבר הרבי על כך שכאשר אומות העולם מתאספים, צריכים גם יהודים להתאסף יחדיו ולהוסיף בעניני תורה ומצוות על מנת לפעול על נציגי אומות העולם שלא יחליטו החלטות שעלולות להרע לבני ישראל.

בשמחת תורה של אותה שנה, במהלך ההקפה הרביעית, הרבי עשה מעשה שמיימי והקים "או"ם" חסידי. הרבי מינה נציג מכל מדינה בעולם, שהוא יהיה ה'בעל הבית' של אותה מדינה על פי תורה. הרב אבלסקי היה אף הוא מהנבחרים ומונה על ידי הרבי לנציג רומניה באו"ם, וזאת בגין השליחות החשאית שעשה ברומניה בברכת אדמו"ר הריי"צ.

קירוב מיוחד לו זכה, היה בימי חודש שבט תשמ"ז, בעת חלוקת הדולרים, כאשר הרב אבלסקי עבר ליד הרבי, והרבי אמר לו "ברך יהודים, ואני אברכם". למעשה הרבי נתן לו כוח לברך יהודים. מאז בירך הרב אבלסקי בברכת כוהנים יהודים רבים, וזאת על פי הוראת הרבי.

בישיבות מחתרטיות. בתום המלחמה, יחד עם רבים מחסידי חב"ד, יצא מרוסיה הסובייטית ובאופן זמני התגורר במחנה העקורים בפוקינג שם למד בישיבת 'תומכי תמימים' שהוקמה באותם ימים. בשונה מכל החסידים שהמשיכו משם למדינות רווחה, לר' זלמן נכונה שליחות מורכבת ברומניה.

שליחות חשאית ומסוכנת ברומניה

באותה תקופה, ביקש אדמו"ר הריי"צ מזקני אנ"ש (ר' ניסן נמנוב, ר' זלמן שמעון דבורקין, הרב פלוטקין, ועוד) שיציעו מישהו לשלוח לשליחות לרומניה כדי שיסייע ליהודים לצאת מהמדינה זו שהיתה תחת שלטון קומוניסטי. החסידים הציעו את ההצעה בפני כמה בחורים שהביעו את הסכמתם, אולם הרבי הריי"צ בחר בר' זלמן אבלסקי. בעקבות זאת הוא נסע לרומניה. "זו היתה נסיעה די מסוכנת", סיפר הרב אבלסקי לפני מספר שנים. "רומניה היתה אז מדינה גרורה של רוסיה, ואני כפליט רוסי שהרוסית עדיין ניכרת בשפתו, ללא תעודות מזהות, היה לי מסוכן לשוב לשם".

אדמו"ר הריי"צ שיגר אליו אגרת מיוחדת בנוגע לשליחות ואף הזהיר אותו משלטונות רומניה: "צריך להיות בשמחה רבה מעבודה קדושה זו הכלולה מאהבת ישראל והחזקת בעלי תורה ויראת שמים, והשי"ת יצליחו וכמובן שדרוש זהירות גדולה ולא לבטוח על הרומנים שלא יעלילו ח"ו בשביל להוציא ממון כו' והשי"ת יעזור בגשמיות וברוחניות, ובודאי יודיעני בכל עת מהמצב ועבודתו והצלחתו בגשמיות וברוחניות" [אגרות קודש אדמו"ר הריי"צ ח"ג אגרת ד'תתקלב].

מה עשה הרב אבלסקי ברומניה? יש המדברים על הפצת יהדות, ובמקומות אחרים מדברים על "שליחות חשאית", אך עד היום השליחות היא נתונה תחת ערפל. אולם לאחר תחקיר ממושך הגעתי לממצאים מפתיעים במיוחד.

היה זה מוזר שהרב זלמן אבלסקי שזה אך יצא ממדינה קומוניסטית בה סבל ונרדף, ובמיוחד שחלק מבני משפחתו עוד שהו ברוסיה, ולמרות זאת הסכים לשוב למדינה

הרב אבלסקי והרב חנזין מקבלים 'משקה' מהרבי עבור ה'רשת'

ומשנהו שלום דוב הם נערים בעלי כשרונות מופלאים ופה יורד לטמיון. בקשתי ממך, כאשר השגת עבורי את הכסף הלז [לסייע לרב שובאו לצאת מרוסיה] עשה שיירי מצוה להשיג ויזות [לכל המשפחה ובהם הנכדים] כי זה דבר נקל במעט כסף". לדאבון לב, הסבא לא השיג אישורי יציאה מרוסיה וכל המשפחה נותרה תחת הדיכוי הקומוניסטי.

הרב אבלסקי התייתם בילדותו מאביו והתגורר מספר שנים אצל סבו הרב שובאו. בשנים הבאות למד

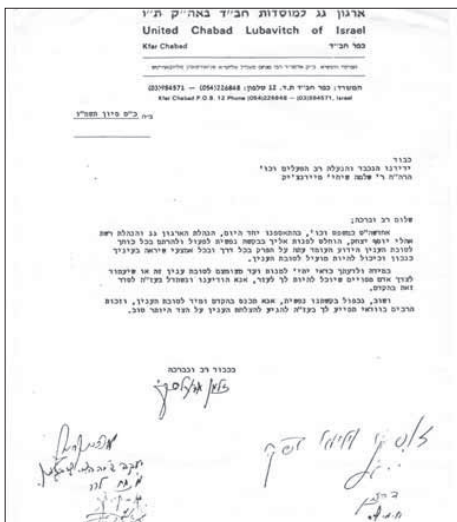
והחסידות זאת למרות הדיכוי הקומוניסטי שהקשה על חיי תורה ומצוות. זקנו, הרב ישעיה זושא שובאו (המכונה "הבוידער רב" ובאותה תקופה כיהן כרב בבית חב"ד "מרינא רושיצ'א" במוסקבה) השתדל להשיג בעבורו ובעבור אחיו אישורי יציאה מרוסיה כדי להגיע לארץ הקודש. הרב שובאו קיבל עזרה רבה לכך מהרב ישראל ג'ייקובסון יו"ר אגודת חסידי חב"ד בארצות הברית, והרב שובאו כותב אליו אודות נכדיו: "בני חתני שמריה [אבלסקי] זלמן טוביה

ערב חב"ד בחצי האי סיני, חנוכה תשל"ג.
מימין לשמאל: ר' ליפא קורצוויל, הרב זלמן אבלסקי, ר' יחזקאל סופר והרב בן ציון ליפסקר

אורחים בבית ספר חב"ד בקרית גת. מימין לשמאל:
ר' זושא וילימובסקי ממנהל הרשת, ר' יחיאל מלוב
מפקח, ר' זלמן אבלסקי מנהל בית הספר

בראש החותמים המבקשים מר' שלמה מייזנצ'יק
עזרה לרשת' בעת שנקלעה למשבר

קומוניסטית שהייתה סכנה בעבורו. לצורך מה? התברר אפוא לכותב השורות, כי לאחר ששלטונות רוסיה עלו על ההברחה החב"דית דרך העיר לבוב, חשבו החסידים בפוקינג לנסות להבריח חסידים מרוסיה לרומניה ומשם ימשיכו למדינות המערב בהן ניתן היה לשמור מצוות ללא הפרעה. לצורך כך נשלח הרב אבלסקי לרומניה, והוא פעל במקום בדרכים נסתרות. הוא הצליח ליצור קשר עם מבריחים כדי שאלו יסכימו להעביר קבוצות של חסידים מהעיר צ'רנוביץ לרומניה (צ'רנוביץ שכנה בסמוך לגבול עם רומניה).

בתקופה הבאה נסע ר' זלמן לארצות הברית, ובשנת תשי"א עלה לארץ הקודש. בהזדמנות זו הודיע הרבי לאגודת חסידי חב"ד מה היתה דעתו של אדמו"ר הריי"צ על הפעילות החשאית ברומניה, בה עסק ר' זלמן אבלסקי: "דוע ידעתי עד כמה חיבב נשיאנו, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, את עבודתו המסורה של הרה"ח וו"ח אי"א נו"מ עסקן ורב פעלים וכו' מו"ה זלמן טובי' ש' בעת היותו במקום סכנה ומיצר" [אגרות קודש ח"ד אגרת תתפז].

הרבי כמשיח כבר בשנת תשי"א

עם הגיעו לארץ הקודש החל ר' זלמן לפעול בקרב העולים החדשים במסגרת ארגון 'הפעילים'. בין כך ובין כך עסק גם בענייני משיח, כפי שסיפר לפני מספר שנים בראיון לידידי ר' מנחם זיגלבוים:

"לאחר שהגיע המאמר הראשון של הרבי, י' שבט תשי"א לארה"ק, הייתי אז בכפר חב"ד והבנתי מיד למה שואף הרבי, לפעילות שתביא גאולה בפועל. הבנתי שאת הגאולה הזאת יביא הרבי, הלא הוא המלך המשיח, ואת זה התחלתי לפרסם כבר אז.

"כל מי שמעיין באותו מאמר ראשוני, רואה שהרבי מדבר על כך שהשליחות שלנו בפועל היא להוריד את השכינה משבעה הרקיעים עד למטה, כפי שהיה אצל שבעת הצדיקים עד משה רבינו. והרבי ממשיך כי אנחנו נמצאים בעקבתא דמשיחא, ובסיועם הגלות האם אפשר היה לפרש פירוש

אחר לדברים הללו?!
"מובן שהדברים לא התקבלו כל כך בפשטות. היו שקיבלו והיו גם שלא קיבלו. אולם בכל שבוע כתבתי לרבי מכתבים בהם פירטתי את כל מה שאני עושה בענייני 'הפצה', ובין השאר כתבתי שבמקומות האפשר אני מפרסם שהרבי הוא המלך המשיח. מובן שלא סתם דיברתי, אלא איפה שראיתי שהדברים יתקבלו; גם את הדיבורים הללו אמרתי בליווי הסברים ארוכים כדי שהעניין יתקבל בשכל האנושי. כמובן שהיו שהתנגדו לדיבורים מסוג זה, אבל במשך השנים זה החל לחלחל יותר ויותר.

"ביום הבהיר י"א ניסן שנת תשי"ב, ארגנתי התוועדות בכפר חב"ד לכבוד יום הולדתו של הרבי. באותם ימים עדיין לא ציינו את היום הזה. קודם לכן כתבתי על כך לרבי והוא הביע את הסכמתו לזה וביקש שיחלקו מצה בעת ההתוועדות. באותה התוועדות ארגנתי מברך ברכה לרבי עליו חתמו החסידים בכפר חב"ד, שם כתבנו במפורש על הרבי "ויגאלנו במהרה בימינו"; למרות שהיו חסידים שלא קיבלו את העניין הזה וערכו מזה סיפור שלם (כבר אז!), הגיעה עד מהרה תשובתו של הרבי 'כל המברך מתברך'."

במהלך פעילות 'הפעילים', התוודע לבני ישיבה ליטאים, ובאחת הפעמים התגלגלה השיחה על אודות זהות המשיח:

"בשנת תשי"א עבדתי בחבר

הפעילים יד לאחים במשך תקופה. לקראת כל פעילות, התאספנו הבחורים הצעירים בבית הכנסת של מושב הזקנים ברחוב אלנבי בתל אביב, שם קיבלנו הוראות לקראת היציאה לדרך. עד שהאסיפה היתה מתחילה, היינו מדברים בינינו. מכיון שחלק מאתנו היו בחורים חב"דיים וחלק מיישוב ליטאיות, השיחות היו תמיד מעניינות.

"פעם פנה אלי אחד הבחורים המבוגרים ואמר שהוא שמע שאנו מכנים את הרבי כמשיח, ומה יש לי לומר בעניין הזה. השבתי לו 'אני מתפלא עליך. מה אתה צריך לדעת מה אנחנו, חסידי חב"ד, אומרים ומיה דעתנו. בן תורה כמוך צריך לדעת מה אומרת התורה. כששמע זאת התפלא מאד ושאל לפשר כוונתי. במשך שלושת רבעי שעה הרציתי בפניו דברים על פי הנביאים, ראשונים וספרי הלכה שונים. הוא וחבריו שאלו שאלות ואני השבתי ככל יכולתי. בסוף השיחה אמר לי שהוא מוכרח לשאול את זקני חב"ד אם הם מאשרים את מה שאני אמרתי, ואם כן, אמר, אז גם הוא יהיה חב"דניק..."

"מכיון שידעתי מראש מה יאמרו לו זקני החסידים, ומעולם לא יודו בזה, ניסיתי להניא אותו, ואמרתי לו: אני מדבר איתך על דברי נביאים ועל דעתם של תנאים ואמוראים, ראשונים וגאוני עולם, ואתה משיב לי על דעתם של זקני חב"ד. הם אמנם יפים וטובים, אבל הם לא נביאים, וגם לא תנאים או אמוראים. אני מדבר על גמרא ואתה מדבר על זקני אנ"ש..."

דוד מייסדי ה'רשת'

הפעילות במסגרת 'הפעילים' היתה רך מבוא לטרקלין. באותם ימים היה עוד צעיר חב"די שפעל במסגרת 'הפעילים', הלא הוא ר' זושא וילימובסקי. הרבי לא היה מרוצה מכך שר' זושא פועל שלא בכרם חב"ד, והורה לו להקים רשת בתי ספר חב"דיים תחת השם 'רשת אהלי יוסף יצחק'. היה זה בתחילת תמוז תשי"א. בשבועות הבאים נרתם ר' זושא להקים את הארגון שפעל בשני נתיבים - הראשון: הקמת מסגרות לימודיות אחר הצהרים לתלמידים עולים, והנתיב השני: טיפול אינטנסיבי בהשגת אישורים להקמת בתי ספר. כאשר חלף הזמן דובר על הקמת בתי הספר בתחילת שנת הלימודים תשי"ג. בינתיים החל ר' זושא להקים מסגרות

לימודיות של אחר הצהרים. למלאכה חשובה זו לקח שני עוזרים פעלתנים במיוחד - ר' זלמן אבולסקי ור' יונה איידלקוף.

מסיבות שונות עזב ר' זלמן את עבודתו בהקמת הרשת, ור' זושא וילימובסקי הודיע זאת לרבי. כעבור זמן קצר הגיעה תשובה ובה תמה הרבי על כך שר' זלמן אבולסקי עזב את עבודתו בהקמת הרשת: **"אין דעתי נוחה כלל וכלל ממה שהרה"ח מוה"ר זלמן טוביה שי' הכהן עזב עבודתו ברשת אהלי יוסף יצחק וכבר כתבתי גם לו ישר על דבר זה"** [תשורה וילימובסקי, תשס"ח ע' 7].

ר' זלמן שב אפוא לעבודה ויחד עם ר' זושא ור' יונה שקדו באופנים שונים על ההכנות להקמת רשת בתי הספר החב"דיים. לקראת פתיחת שנת הלימודים, הוטלה על ר' זלמן המשימה החשובה לפעול לרישום לבית הספר העתידי בכפר סבא. מלבד העשייה הרבה הנוגעת לרישום, ר' זלמן לקח על עצמו עוד מלאכה מורכבת וחשובה - הפצת חסידות בקרב תלמידי ישיבת 'חפץ חיים' ששכנה באותם ימים בכפר סבא בראשותה עמד הרב אהרן לייב שטיינמן שליט"א.

כאשר דיווח לרבי על פעולותיו, קיבל מכתב עידוד יוצא דופן: **"ות'ח על מה שכותב על דבר סדר הרושם והתוצאות במקום שהתעסק הוא וצריך להיות חזק בבטחון בהש"ת אשר יסתדרו הענינים לפי הכחות שיש בידינו ואז יבטלו מעצמם ההעלמות וההסתרים ואחכה לבשורות טובות ממנו."**

"כן נהייתי במאד על שאינו מסתפק בהעבודה המוטלת עליו על פי משרתו, אלא עוד מוסיף בזה בהידור (שזה סימן על עבודת עבד נאמן...) וכוננתי בזה למה שכותב על דבר השפעתו ופעולתו על בחורי הישיבה הנמצאים בכפר סבא ובטח יוסיף אומץ בזה" [אג"ק ח"ו אגרת א'תתטו].

ר' זלמן המייסד והמנהל

עם פתיחת שנת הלימודים תשי"ג נפתחו ארבעה בתי ספר של רשת אוהלי יוסף יצחק. הרב זלמן אבולסקי מונה לנהל את בית הספר בכפר סבא. תלאות רבות היו מנת חלקו באותן שנים, אך בכוח ברכותיו של הרבי התעלה הרב אבולסקי על כל הקשיים ופיתח את בית הספר וביססו. בשנת הלימודים הבאה עבר לנהל

את בית הספר חב"ד במעברת זרנוגה שליד רחובות. לפני שנתיים סיפר לכותב השורות על תקופת זרנוגה:

"לאחר שנה בה התחלפו מנהלים ובעיות קשות העיבו על בית הספר, הגעתי לנהל למרות שהמוסד היה על סף סגירה. באופן רשמי היו בו מאה תלמידים וזאת בשביל התקן, אבל למעשה גם חצי מזה לא הגיעו ללימודים והתלמידים שהגיעו חלקם היו בגילאי גן. עלי הוטלה המלאכה להביא תלמידים חדשים ובגילאים מתאימים.

"בעיה נוספת היתה המבנה. כשהגעתי למקום היה בסך הכל צריף אחד ובו שני חדרים. אז איך מלמדים חמש כיתות? הפתרון הוא לימוד במשמרות. חלק מהכיתות למדו לפני הצהרים וחלק אחר הצהרים".

הרב אבולסקי שכיהן גם כחבר הנהלת הרשת, מתקשה לתאר את מכלול הבעיות של הימים ההם: "הכל היה קשה, קשה לומר שהיה תחום אחד קל. כולם הביטו על חב"ד כגוף זר. אני אומר 'כולם', זה החל מלמעלה דהיינו משרד החינוך ועד למטה - הרשויות המקומיות. נכון, שבמשרד החינוך שידרו שהם עובדים בעדנו, אבל בפועל הם הערימו בעיות וקשיים כל העת. בתחום זה עמל רבות הרב דוד חזנון מנהל הרשת, שהתדיין ושיכנע למען בתי הספר. אנחנו המנהלים עמדנו מול הרשויות המקומיות; היה עלינו להבקיע את הדרך לבד, בעידוד ובהכוונת הרבי. קיבלתי מכתבים רבים מהרבי ובהם הוראות איך וכיצד לנהוג, וזה עזר וסייע".

לאחר מספר שנים ברזנוגה, עבר לקרית גת, שם ייסד בית הספר חדש וניהלו במשך עשרות שנים. על פעילותו הרחבה בשדה החינוך עוד חזון למועד.

בשליחות הרבי למולדביה

תשמ"ט. השלטון הקומוניסטי בברית המועצות ערך הקלות רבות הן בנושאי דת והן בנושאי כלכלה ויחסי חוץ, מה שקרוי "הפרסטרויקה". ארגון "עזרת אחים" שפעל במשך שנים רבות בחשאי לטובת יהודי ברית המועצות, החליט לשלוח שלוחים קבועים למדינות אלה. הראשון שיצא לדרך היה הרב זלמן אבולסקי.

לאחר שהציעו לו לצאת בשליחות לקישנב שבמולדביה, שאל את הרבי, וקיבל את ברכתו: "הסכמה, ברכה והצלחה".

היה זה פלא בעיני רבים כיצד חסיד שעבר את גיל השישים וחותר במהירות

שבת בקישינב / ר' מאיר ברוק

בלתי אפשרי לכתוב על ר' זלמן בלשון עבר.

במסגרת עסקי אני נוסע רבות בכל רחבי מזרח אירופה. אני מסתובב בכל מיני מדינות ומקומות. יש רק מקום אחד שאותו אני לא מפספס, לא משנה אם זה בהלוך או בחזור, תמיד אשתדל להגיע לביקור אצל הרב זלמן אבלסקי בקישינב.

בכל ביקור כזה, אני מקפיד להתברך מפי ר' זלמן. ברכותיו של ר' זלמן תמיד התקיימו. מספרים שהרבי נתן לו את הכח לברך ואמר לו ברוך ואני אברכ. אצלי זה התבטא בפועל. אני חשתי את זה על בשרי.

אחד הדברים המדהימים בקישינב, זה שבת אצל משפחת אבלסקי. זה מתחיל מיד אחרי התפילה של ליל שבת כשהמתפללים ניגשים לומר שבת שלום לרב וממתינים לראות מי יזכה להתארח השבת אצל הרב.

מתוך המתפללים הרב מזמין כשני מניינים והמאושרים מלווים את הרב לביתו. מגיעים הביתה. הרב בפנים של מלאך מקבל כל אחד בחיוך גדול.

בין המוזמנים אני רואה חברים מהקהילה, אורחים, תיירים וכמה סטודנטים וסטודנטיות ישראלים שלומדים רפואה בקישינב.

הרב מפריד בין הנשים והגברים ומושיב אותם בשני שולחנות כשמחיצה מפרידה ביניהם. 'אם אנחנו רוצים שתהיה כאן קדושה הערב, אז חייבים להפריד' הוא אומר לאורחים.

אם תרצו, זהו עבורי הרב אבלסקי. איש אמת. והאמת שלו חודרת, מפלחת בלי פשרות ובלי חשבון. איש מהמוזמנים לא מתרעם או מאותת שלא נוח לו. כולם יודעים שמדובר ביהודי צדיק וכולם מתייצים ללא עוררין.

אחרי הקידוש, הוא מחלק למשתתפים יין של הרבי. זה טקס קבוע, ומי שמאחר מפסיד את היין. גם מי שלא בא מבית הכנסת, משתדל להגיע בזמן, מקפיד שלא להפסיד את טקס חלוקת היין.

ואז הרב מתחיל לדבר והדברים קולחים ומרתקים, כשכל דבר מקושר מיד לרבי, למשיח, לנצחיותו של הרבי.

אין אצלו הנחות. גם גבירים גדולים שתורמים לו, יודעים שאם יעשו טעות הכי קטנה הם יחטפו ממנו בראש ולא כדאי להם. הוא נושא בגאון את האמת שלו ואומר אותה ללא כחל ושרק.

מדהים לראות את כל המקורבים בבית הכנסת חדורים בנקודה של משיח כפי שהחדיר אותה בהם ר' זלמן.

פגשתי בבית הכנסת כאלה שלא יודעים מילה עברית ויכולים לחזור על כל 'באתי לגני' בעל-פה. שאלתי אותם כיצד למדו בלא לדעת עברית? ר' זלמן אמר לנו שצריך ללמוד את המאמר הזה בעל פה, אז כתבנו אותו עם ר' זלמן באותיות קיריליות וככה הצלחנו לחזור עליו שוב ושוב עד שידענו אותו בעל פה.

כינוס הראשון לשלוחי הרבי בברית המועצות. הרב אבלסקי יושב מימין

לעבר שנות הפנסיה, יוצא עם רעייתו למדינה קומוניסטית שבה תנאי המחיה קשים ומורכבים כל כך, ואין בה חיי יהדות מסודרים. לימים השיב על תמיהה זו:

"אני חושב שמצד עצם ההתקשרות של חסיד לרבי, כל יהודי יהיה מי שיהיה, צריך לומר כל יום: כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך על שזכיתי להיות חסיד ומקושר ולעשות את הדברים שהרבי רוצה. זו צריכה להיות המטרה של חסיד – לעשות את רצון הרבי, שאר הדברים פחות חשובים. ב"ה, לאחר כל השנים הללו הגענו לפעילות נרחבת מאד. כיום כל אברך יכול לבוא לכאן ולגור כמעט ללא בעיות בגשמיות או ברוחניות, גם עם ילדים קטנים. זה דבר שהגיע בעמל רב".

הרב זלמן ורעייתו לאה אבלסקי, יצאו מולדביה והתיישבו בעיר הבריה – קישינב זאת למרות שאיש עוד לא ידע כיצד יסתיימו ההליכים ההיסטוריים של ממשלת ברית המועצות. בפועל, כעבור כשלוש שנים קרס השלטון הקומוניסטי לחלוטין ובמקומו הגיע שלטון דמוקרטי שהתיר לחלוטין את כל נושא הדת. כעת לא נותר אלא לפעול בשליחות הרבי בקרב אלפי היהודים אשר במשך שבעים שנה נותקו מכל ענין יהודי.

בשנים הבאות נבחר לרבה של מולדביה ולחבר בוועד רבני חבר העמים. כמו כן מונה לנשיא הפדרציה של הקהילות היהודיות במולדביה.

עם השנים פיתח פעילות ענפה, מוסדות יפים ומערכת הוצאה לאור במטרה להביא את אור התורה והחסידות לרחבי מדינת מולדביה. לרב אבלסקי קשרים מסועפים עם נציגי השלטון המארח. הוא אף התארח רבות אצל אישי ציבור וצמרת הממשל על מנת לדאוג לרווחת יהודי יהדות מולדביה.

בשורת הגאולה

הרב אבלסקי הוא אחד השלוחים שהפיץ בגאון את בשורת הגאולה בקרב יהודי מקום שליחותו, ועל כך סיפר: "בעיתון שאנו מוציאים בקהילה, התחלנו להרחיב את נושא הגאולה ביתר שאת. גם במקומות השונים בהם

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

אגרת נחמה

בצער רב הגעתנו השמועה המרה על פטירתו של האי גברא רבה ויקרא מזקני השלוחים, עסקו נמרץ שפעל בשליחויות של רבותינו נשיאינו בכמה מדינות, הפיץ בשורת הגאולה וזהות הגואל ללא חת

הרה"ג הרה"ח הרב **זלמן טוביה ע"ה**

הכהן **אבלסקי**

שליח כ"ק אד"ש מה"מ לקישינוב
ורבה הראשי של מולדביה

תנחומינו שלוחה בזאת לרעייתו הנכבדה וילדיהם החשובים שיחיו

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ומעתה ועד עולם אך טוב וחסד ירדפוכם תמיד כל הימים, ובטוחים אנו שכפי שפעל בעלמא דין לזירוז הגאולה, מרעיש והופך הוא כעת עולמות להתגלותו המלאה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במלוא הדרו ותפארתו, ונכריז לפניו יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ההנהלה

נואם בחגיגת חנוכה בקישינוב

אני נואם לעתים, מוסדות החינוך ובית הכנסת, אני מדבר דברים בעניין ההכנה של כולנו לקראת הגאולה השלמה. הסיסמה שלנו היא 'חסל הגלות תחי הגאולה', וברוסית זה נשמע 'מצלצל' יותר...

"כך גם בנאום שנשאתי בטקס חנוכת הבית לבניין חדש של בית הספר. בחגיגה נכחו חסידים כמו

נציגי ממשלה לא יהודים, ואני דיברתי במעמד הזה גם על ההכנה הנדרשת לקראת התגלותו של המלך המשיח – וכמו תמיד, כשמדברים מתוך אמונה, הדברים מתקבלים בפשיטות, וחזקה על דברים היוצאים מן הלב שגם נכנסים אל הלב.

"במוסדות שלנו, בישיבה, במכון הבנות ובבית הכנסת, אני מלמד את העניין של המשיח באופן עיוני שיוחדר ויובן היטב אצל התלמידים והתלמידות. יש שני מקומות בתורתנו שאני מתבסס עליהם בעיקר, אחד מהם הוא קטע מדברי הרמב"ם בהקדמה לפירוש המשניות שלו, שם הוא מסביר באריכות שבכל דור יש יחיד בדור, והוא מסביר מיהו מנהיג הדור, המשיח שבדור. בהמשך הוא נותן שם סימנים על זהותו של האיש הזה, שהוא מפיץ תורה בכל העולם כולו ומפיץ את אחדות הקב"ה בכל העולם בכל הנברא.

"זהו אחד הקטעים החשובים ביותר, שמסביר את העניין על פי שכל ובטוב טעם ודעת. לפעמים אני נכנס בשיחה גם עם חסידי חב"ד, ואני שואל אותם מנין אתם יודעים שהרבי הוא משיח, ולא רבים השיבו תשובה ברורה, מנומקת והגיונית על פי תורה. אולם כשלומדים את העניין ברמב"ם שם, מקבלים תשובה מוצקת וברורה, והיא ממקור לא חב"ד.

"לאחר מכן אנו לומדים את השיחה של הרבי על 'בית רבינו שבבבל', ואני מבקש מהתלמידים שילמדו את שני העניינים הללו. אם תדעו את החומר הזה היטב, תוכלו אחרי זה לדבר עם מי שתמצאו גם רבנים חשובים ופרופסורים משכילים, וידכם תהיה על העליונה, כי אתם מתבססים על תורה והגיון גם יחד. ואת זה אני ממליץ לעשות בכל מוסד חינוכי.

"זה מתקבל אצל היהודים המקומיים, לא רק באמונה, אלא גם בהגיון. הרבי דורש שנלמד ענייני משיח ונעשה הכל באופן המתקבל על השכל וההגיון; צריך לנמק ולהסביר את הטענות והסברות."

על פעילותו הרחבה בקרב יהודי מולדביה, ראוי לכתוב עוד רבות, ועוד חזון למועד א"ה.

הרב אבלסקי המשיך בפעילותו ובשליחותו משל היה צעיר חסר מגבלות, וזאת חרף גילו המתקדם. במשך השנים ילדו וחתניו עמדו לצידו בפיתוח מפעל השליחות.

בתקופה האחרונה מצב בריאותו התדרדר, וביום שישי כ"ט סיון השיב את נשמתו לבוראה.

ביום ראשון התקיימה ההלוויה בכפר חב"ד ובירושלים בהשתתפות אלפים רבים. מנוחתו כבוד בהר הזיתים בירושלים. חבל על דאבדין!

בהנחת הכתבה נעזרתי בידידי ר' מנחם זיגלבוים שסייע בחפץ לב.